

Revoluția de Bumbac

De **George Schimmerling**

Mult timp am crezut că din toate obiectele cu care conviețuiesc în aceeași casă, cea mai proastă relație o am cu mașina de spălat. Acum îmi dau seama că am greșit. Cea mai proastă relație o am cu frânhia de rufe.

Recent m-am înscris la un grup de sprijin pentru bărbații care întind rufe și am aflat că nu sunt singur. Există foarte mulți bărbați care preferă să facă orice altceva numai să nu întindă rufe. Pentru că întinsul rufelor nu se prea potrivește cu etosul masculin.

Un bărbat care gătește e sexy, un bărbat care calcă e sexy, pînă și un bărbat care duce gunoiul e sexy. Dar un bărbat care întinde rufele se contopește cu ele. După mai multe întinzături devine ca ăla din poezia lui Arghezi, cel cu ochii de faianță.

La femei treaba stă altfel. O femeie care întinde rufele e grațioasă ca o nimfă. Am văzut un film în care Sofia Loren agăța rufele pe acoperișul unei clădiri, din spate venea Mastroiani și acolo între cearceafuri se consuma povestea lor de dragoste. Am vrut să-i propun și eu lui nevastă-mea această variantă. Mi-a zis că nu sunt Mastroiani. E drept că nici ea nu se mai cațără pe acoperișuri.

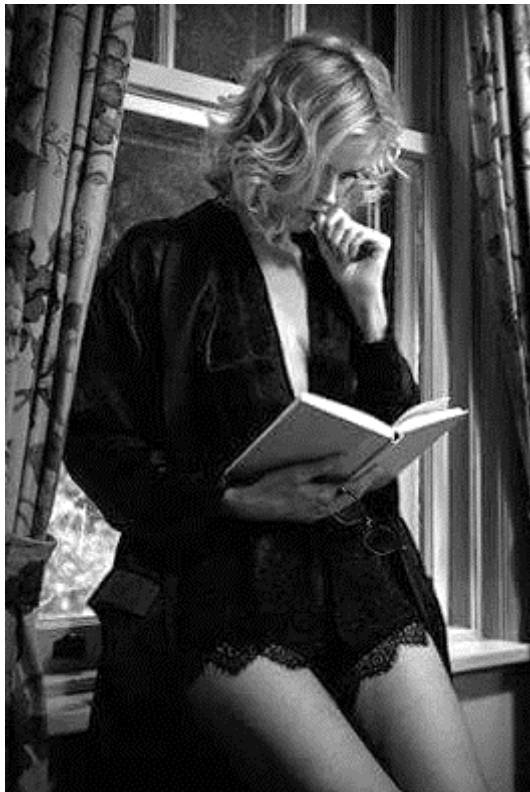

Dar chiar și așa, ar fi cumva suportabil dacă n-ar fi problema spinoasă a șosetelor. Șosetele sunt oaia neagră a oricărei spălături. Odată intrate în mașina de spălat dau de gustul dulce al libertății. Ca niște aurolaci îmbătați cu detergent își uită obligațiile familiale. Iar libertatea la un ciorap înseamnă eliberarea de vechiul partener în căutarea unui alt partener mai supraelastic. Și la oameni e la fel. Dar de la ciorapi aveam totuși niște pretenții.

Iar ultimul ciorap - cel mai anarhist dintre ei - rămîne întotdeauna înțepenit în mașina de spălat undeva, în spatele rotorului, făcînd orice încercare de regroupare imposibilă.

Am un hîrdău pentru ciorapii burlaci, divorțați sau care, pur și simplu s-au plictisit să-și mai caute perechea. Și după fiecare spălătură hîrdăul ăsta se mărește. Prin contrast, sertarul cu ciorapii care și-au găsit sufletul pereche se subțiază pe zi ce trece.

Mi-am adunat toți ciorapii răzvrățiți. Le-am vorbit frumos, ca de la om la bumbac. Ei interpretau asta ca un semn de slăbiciune. Ciorapii simt slăbiciunea. Tot așa cum oamenii își miros ciorapii și ciorapii își miros oamenii. Vezi că merge și așa, a zis un ciorap de lână către unul dungat. Pîna la urmă mi-am pierdut răbdarea. Mi-am înlocuit toți ciorapii rebeli cu ciorapi chinezești cumpărați la kilogram, identici, toți de-o seamă, de-o făptură și de o mamă. I-am reeducat. Ciorapii sunt de acum mult mai docili, fiindcă știu că sunt înlocuibili. Am înăbușit Revoluția de Bumbac.

Rămîne acum să mă ocup și de Răscoala cămășilor boțite, Revolta tricourilor întoarse și Răzmerița pantalonilor cu șervețele de hîrtie uitate în buzunare.

Așa că, doamnelor, dacă aveți totuși marele noroc să dați peste un partener care e dispus să întindă rufe, răsplătiți-!! Nu e nevoie pentru asta să vă urcați pe acoperiș. E destul să cumpărați o lenjerie mai sexy pe care să i-o strecurați discret în coșul cu rufe. Vă asigur că de-abia va aștepta următoarea spălătură.

Și - dacă n-ați sesizat - postarea asta nu este doar despre ciorapi. Este mai ales despre cei care-i poartă.

Am vrut să pun aici o poză ilustrativă despre cam la ce m-am referit cu lenjerie sexy. Am încercat să conving câteva colege să-mi pozeze, însă din păcate aceasta a fost singura colegă care a acceptat.